

El Correfoc de Manresa: 25 anys de tradició autòctona de Manresa

Carles Jódar i Jerez

El 1982 va ser un any important per a la cultura popular. S'havien superat els primers anys de la transició després de la dictadura i, arreu de Catalunya i de l'estat, molta gent va tenir ganes de recuperar tradicions o, fins i tot, crear-ne de noves. Aquest és el cas del Correfoc de Manresa, que enguany celebrarà la seva vint-i-cinquena edició. Però també és el cas de la recuperació dels Cavallets de Manresa i de la creació dels nous gegants de la ciutat, que substituïen les centenàries imatges que encara, ara, puntualment els geganters de Manresa llueixen en alguna festa.

El Correfoc de Manresa va néixer de l'empenta d'uns manresans vinculats al món associatiu i, sobre tot, va néixer amarat d'il·lusió de tots els seus organitzadors, una il·lusió que han sabut transmetre i que ha fet que el Correfoc, malgrat sigui una festa jove, s'hagi convertit en tota una tradició, fins al punt que gairebé es pot afirmar que no hi ha Festa Major de Manresa sense Correfoc.

Malgrat que a Catalunya, de Correfocs, n'hi ha molts, el de Manresa és únic i diferent. I aquesta no és una afirmació gratuïta. El fa únic el fet que tota la imatgeria que apareix durant el Correfoc és pròpia de la ciutat, la gran quantitat i varietat de pirotècnia que s'utilitza, la singularitat de cada una de les places del llarg i tortuós recorregut, el seu vocabulari únic i exclusiu i la música que ha estat creada expressament per aquesta festa, malgrat que s'ha arribat a fer tant popular que l'imaginari col·lectiu està gairebé convençut que és una música tradicional 'de tota la vida'.

El Correfoc està format per diferents grups:

Els Fogueres i Fogaines, que simbolitzen el foc de terra i que sobre la seva màscara cremen 'canyardos' que durant tres minuts llencen una espurna carbassa que acaba en un fort tro.

Els Capgirells, uns dimonis meitat bèsties, meitat dona, que simbolitzen la dualitat del bé i del mal i que llencen traques xineses.

Els Moixogants, que són ocells alats que amb les seves forques cremen carretilles que escampen, per sobre del cap dels participants, espurnes de color blanc que acaben amb un fort tro.

També hi ha els grups de Dracs formats per la **Víbria** –una de les primeres que es van recuperar a Catalunya durant la transició-, El **Drac** –que destaca pel seu cap tort-, l'**Asmodeu** –que necessita dos

portadors- i el **Bou**, que és un dels elements més característics del Correfoc que només surt un cop durant el recorregut, ja que la seva gran varietat i quantitat de pirotècnia requereix moltes hores de muntatge. També existeixen els Dracs Mòbils formats per uns dracs tipus **Mulassa** com el **Coll-llarg**, la **Mulassa** i el **Nas de Sutja**. Alguna vegada els acompanyen la Gàrgola –que imita una de les figures mitològiques de la Seu de Manresa- i la Tremenda –un drac pensat per a la Moscada que se celebra durant la festa major infantil de la ciutat-.

Sens dubte un dels moments més espectacular de les més de tres hores de recorregut pel barri antic és a les places on se salten les **Moscades**. A ritme de la música més popular de la festa, els correfocaires salten en sentit contrari a les agulles del rellotge mentre la plaça s'inunda de foc.

Xàldiga, entitat organitzadora del Correfoc, conjuntament amb l'ajuntament de Manresa, hi dedica tot un any a preparar la festa, a tenir cura dels vestits a repassar tots els punts del recorregut. En la festa hi participen prop de 300 persones, i el grup més nombrós és el del Servei d'Ajuda al Correfoc (SAC) que són els encarregats de coordinar, dirigir i vetllar per la seguretat de tots els correfocaires.

El Correfoc de Manresa se celebra el darrer dilluns de cada mes d'agost i, prèviament, el dissabte, s'ha celebrat la Mostra del Correfoc, una representació teatral i coreografiada pensada per que la puguin veure totes les persones que no volen saltar durant el recorregut de foc del dilluns.

Carles Jódar i Jerez